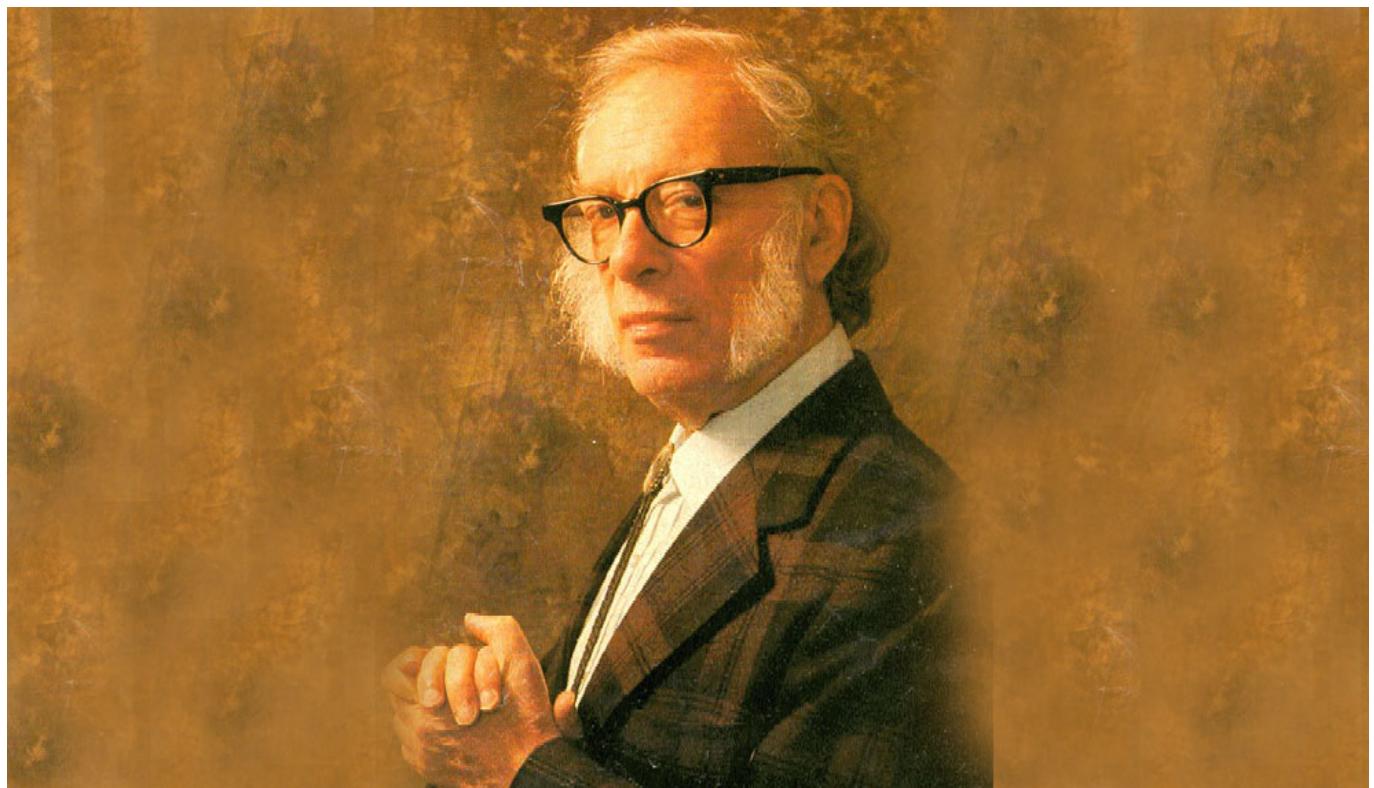
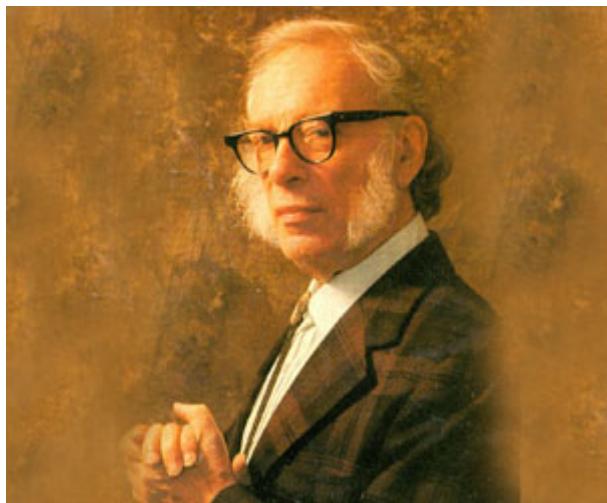

Ισαάκ Ασίμοφ: καθηγητής Πανεπιστημίου, στυλοβάτης της επιστημονικής φαντασίας (Διονύσης Π. Σιμόπουλος, Επίτιμος Δ/ντής του Πλανηταρίου του Ιδρύματος Ευγενίδου)

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Σαν σήμερα πριν από 97 χρόνια, στις 2 Ιανουαρίου 1920, γεννήθηκε ένας από τους αγαπημένους μου συγγραφείς, ο Isaac Asimov που θεωρείται ένας από τους πιο “προφητικούς” συγγραφείς όλων των εποχών. Έχει γράψει συνολικά πάνω από 500 βιβλία, στα οποία περιλαμβάνονται εκατοντάδες διηγήματα, δοκίμια και άρθρα. Τα θέματά του ποικίλλουν

από διάφορα εκλαϊκευμένα θέματα της επιστήμης, έως διηγήματα και μυθιστορήματα επιστημονικής φαντασίας. Έχει γράψει για κάθε σχεδόν θέμα που μπορεί να φανταστεί κανείς: από αστρονομία και φυσική μέχρι και τον Σέξπιρ και την Παλαιά και Καινή Διαθήκη. Όπως, όμως, παραδέχονταν κι ο ίδιος, είναι περισσότερο γνωστός ως συγγραφέας επιστημονικής φαντασίας.

Παρόλο που γεννήθηκε στην μικρή κωμόπολη Πετροβίτσι της Ρωσίας η οικογένειά του μετανάστευσε στις Ηνωμένες Πολιτείες δύο χρόνια αργότερα, το 1922, όπου ο νεαρός Άιζακ μεγάλωσε, στο Μπρούκλιν της Νέας Υόρκης. Αργότερα παρακολούθησε μαθήματα βιοχημείας στο Πανεπιστήμιο Κολούμπια της Νέας Υόρκης, απ' όπου και έλαβε το διδακτορικό του δίπλωμα το 1948. Το 1949 εκλέγεται καθηγητής της Βιοχημείας στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου της Βοστόνης, όπου συνέχισε σ' όλη τη διάρκεια της ζωής του να δίνει ορισμένες διαλέξεις κάθε χρόνο.

Το πρώτο του διήγημα επιστημονικής φαντασίας δημοσιεύτηκε στο περιοδικό “Καταπληκτικές Ιστορίες” τον Απρίλιο του 1940. Είχε τίτλο “Η Απειλή από την Καλλιστώ”, και αριθμούσε συνολικά 6.500 λέξεις και για το οποίο έλαβε ένα μηδαμινό, ακόμα και τότε, χρηματικό ποσό. Αυτή ήταν η αρχή. Και ήταν μια καλή αρχή, γιατί στην περίοδο των πανεπιστημιακών του χρόνων και μέχρι τον διορισμό του ως καθηγητή Πανεπιστημίου συνέγραψε συνολικά 60 διηγήματα και μυθιστορήματα επιστημονικής φαντασίας, που αριθμούσαν συνολικά από 100 έως και 50.000 λέξεις το καθένα.

Κατά τη διάρκεια της πρώτης του αυτής συγγραφικής περιόδου συνέγραψε την περίφημη τριλογία του: “Το Ίδρυμα”, “Το Ίδρυμα και η Αυτοκρατορία”, και “Το Δεύτερο Ίδρυμα” το οποίο ύστερα από δεκαετίες συμπλήρωσε με άλλες τέσσερις συνέχειες. Το μυθιστόρημα αυτό θεωρείται σήμερα πλέον σαν το καλύτερο μυθιστόρημα που έχει ποτέ γραφεί στον χώρο της επιστημονικής φαντασίας. Επίσης στην ίδια περίοδο συνέγραψε και ένα διήγημα 13.200 λέξεων που θεωρείται απ' όλους τους ειδικούς, εκτός από τον ίδιο, ότι είναι το καλύτερο διήγημα επιστημονικής φαντασίας που έχει ποτέ γραφεί. Ο τίτλος του είναι “Ο Ερχομός της Νύχτας” (Nightfall) και δημοσιεύτηκε για πρώτη φορά στο περιοδικό “Καταπληκτική Επιστημονική Φαντασία” το Σεπτέμβριο του 1941. Ήταν το 32ο διήγημα που είχε γράψει.

Εν τούτοις, το διήγημα που θεωρεί ο ίδιος ως το καλύτερο της καριέρας του είναι “Η Τελευταία Ερώτηση”. Δημοσιεύτηκε για πρώτη φορά το 1956 και είναι το επιστέγασμα μιας σειράς είκοσι διηγημάτων με γενικό θέμα τους ηλεκτρονικούς υπολογιστές, τη θέση τους στις κοινωνίες του μέλλοντος και την εξέλιξή τους. Το

διήγημα αυτό κατέχει μια ενδιαφέρουσα θέση. Ξεφεύγει τελείως από την πεπατημένη οδό των ρομπότ της σειράς και των Φρανκεστάιν και ανεβάζει τον τύπο αυτό σε μια κλίμακα τέτοια, ώστε πολλοί αναγνώστες να γράφουν στον συγγραφέα ρωτώντας τον εάν το έγραψε ο ίδιος και πως μπορούν να το ξαναδιαβάσουν, γιατί είτε είχαν ξεχάσει τον τίτλο του, είτε δεν θυμόντουσαν που το είχαν διαβάσει για πρώτη φορά.

Φαίνεται ότι το περιεχόμενο του διηγήματος ελκύει τον αναγνώστη αλλά συγχρόνως τον φοβίζει. Υποσυνείδητα φαίνεται ότι οι αναγνώστες προσπαθούν να το ξεχάσουν αλλά δεν το επιτυγχάνουν τελείως. Θα ήταν ενδιαφέρον να αναφερθεί επίσης ότι το διήγημα αυτό έγινε και θέμα κηρύγματος σε μια εκκλησία του Μπέντφορντ της Μασσαχουσέτης, αλλά διασκευάστηκε επίσης και για παραστάσεις στα Πλανητάρια του Μίσιγκαν και του Ροτσέστερ της Νέας Υόρκης.

[συνεχίζεται]

Πηγή: "Βιογραφία του Σύμπαντος", Αθήνα: Ερευνητές, 2008, σελ. 92-93 (ISBN 978-960-368-438-1)